

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

27 października

№ 91.

Rok 1922.

Treść: 846. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego	1567
847. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	1568

846.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 października 1922 r.

w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Na zasadzie art. 15 i 18 dekretu z dn. 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1), art. 2 lit. C., 14 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 391) — zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się dyrekcje ceł, jako władze celne II instancji, w liczbie dwóch dla obszaru b. zaboru rosyjskiego z siedzibą w Warszawie i Wilnie tudzież jednej dla obszaru b. zaboru austriackiego z siedzibą we Lwowie.

§ 2. Terytorjalny zakres działania poszczególnych dyrekcji ceł obejmuje:

- 1) dyrekcji ceł w Warszawie: województwa: kieleckie, łódzkie, warszawskie, lubelskie, wołyńskie, poleskie i białostockie, z wyjątkiem powiatów: suwalskiego, augustowskiego, sejneńskiego i grodzieńskiego;
- 2) dyrekcji ceł w Wilnie: województwa: wileńskie i nowogródzkie tudzież z województwa białostockiego powiaty: suwalski, augustowski, sejneński i grodzieński;

- 3) dyrekcji ceł we Lwowie: województwa: krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

§ 3. Dyrekcje ceł są władzami przełożonymi nad urzędami celnymi oraz organami straży celnej i podlegają bezpośrednio Ministerstwu Skarbu.

Do kompetencji dyrekcji ceł należy:

- 1) wykonywanie nadzoru nad czynnościami podległych im urzędów celnych tudzież organów straży celnej;
- 2) spełnianie czynności połączonych z wykonaniem budżetu państwowego, poruczonych im przez właściwe przepisy;
- 3) orzekanie:
 - a) w I instancji w sprawach niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu ani nienależących do zakresu działania urzędów celnych i organów straży celnej;
 - b) w drugiej i ostatniej instancji w sprawach należących do zakresu działania podległych im urzędów celnych tudzież organów straży celnej;
- 4) załatwianie:
 - a) spraw celnych i ochrony granic w zakresie przewidzianym dla władz celnych II instancji przez przepisy celne;
 - b) spraw osobowych urzędników i niższych funkcjonariuszów celnych oraz straży celnej, jako też spraw administracyjnych w za-

kresie przewidzianym dla administracyjnych władz skarbowych II instancji (Izb Skarbowych).

§ 4. Na czele dyrekcji ceł stoi dyrektor. Mianuje go Minister Skarbu.

§ 5. Wewnętrzna organizację dyrekcji ceł, ilość i stanowiska służbowe zatrudnionych w nich urzędników i niższych funkcjonariuszów określi osobny statut organizacyjny.

§ 6. Z chwilą utworzenia dyrekcji ceł we Lwowie wyłącza się sprawy celne z pod kompetencji izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

847.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 12 października 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W części II i III Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1922 roku, № 48, poz. 428) wprowadza się zmiany następujące:

A. W części II „Postanowienia taryfowe”.

W p. 2 waga drobnych przesyłek określa się na mniej niż 5.000 kg., półwagonowych — na 5.000 kg. i więcej, zaś całowagonowych — na 10.000 kg. i więcej.

W p. 4 suma ostateczna zaokrągla się do pełnych 5 marek wzwyż.

W p. 7 B., poz. f) po słowie „mleko” dodaje się słowo: „świeże”.

P. 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„11. Do przesyłek towarów, zupełnie w nomenklaturze towarowej niewymienionych, stosuje się: przy

przesyłkach drobnych—I klasa, przy przesyłkach półcałowagonowych—klasa II.”

W p. 13 w wierszu 2-m słowa „lecz w obu wypadkach” zmienia się na „lecz w wypadku ostatnim”, zaś w wierszu 3-im słowa „taryfy półwagonowej” zmienia się na „taryfy wagonowej a)”, a norma przesyłki półwagonowej zmienia się z 7.500 kg. na 5.000 kg.

P. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„14. Za przesyłki całowagonowe — oprócz przewozu towarów wyszczególnionych w p. 17 i 80 — przewoźne oblicza się za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej jednak: albo za 10.000 kg. według odpowiedniej klasy wagonowej b), albo za 15.000 kg. według odpowiedniej klasy wagonowej c). Do przesyłek mniejszych niż 10.000 kg. względnie 15.000 kg. stosuje się ten sposób obliczenia przewoźnego, który daje opłatę mniejszą”.

W p. 16 skreśla się zdanie pierwsze od słowa: „Jeżeli” aż do słów: „podstawionego wagonu”.

W p. 19 norma 15.000 kg. zmienia się na 10.000 kg.

W p. 21 w ustępie b) norma 7.500 kg. zmienia się na 5.000 kg.

W p. 35 ust. a) termin do zwrotu opakowania ustala się na 90 dni zamiast 60 dni.

W p. 40 norma 15.000 kg. zmienia się na 10.000 kg.

W p. 41 norma 7.500 kg. zmienia się na 5.000 kg., a norma 15.000 kg. na 10.000 kg.

W p. 69 norma 7.500 kg. zmienia się na 5.000 kg., a 5.000 kg. na 3.000 kg.

W p. 70 norma 5.000 kg. zmienia się na 3.000 kg., a opłata za wagon ochronny podnosi się z 50 na 100 mk.

W p. 71 norma 10.000 kg. zmienia się na 5.000 kg., a opłata za wagon ochronny podnosi się z 50 na 100 mk.

W p. 73 norma 15.000 kg. zmienia się na 10.000 kg.

W p. 80 zamiast słów „za całkowitą ładowność podstawionego wagonu” wstawia się „za 10.000 kg.”.

W p. 82 norma 15.000 kg. zmienia się na 10.000 kg.

W p. 83 w wierszu drugim po słowach „pewnej kolei” dodaje się wyraz „polskiej”.

W p. 91 i 92 przewidziane opłaty od osi i kilometra zmienia się z 60 na 200 mk., a z 80 na 300 mk. Równocześnie najmniejsza należność za pociąg podnosi się do 300.000 mk.

W p. 93 w ust. a) opłata za przewóz węgla bocznica ustala się na 3 zamiast 1 mk. za 1 km. i 100 kg. a w ust. c) d) i e) opłaty za przesyłki wagonowe podnosi się do 3.000 mk., za przesyłki drobne — do 200 mk., za podstawienie wagonu pod nalewaki — do 750 mk.

W p. 94 opłaty podnosi się:

za przesyłki drobne . . .	do 860 mk.
„ „ „ półwagonowe „	470 „
„ „ „ całowagonowe „	400 „

W p. 95 opłaty na linii Dolina—Wygoda i Pałahicze—Tlumacz w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 2 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 680), zmienia się w sposób następujący: